

Però no va ser fins a finals del segle XVI quan les xafarderies van començar a associar-se amb un fet negatiu. El patriarcat necessitava tancar les dones en l'esfera domèstica, i eliminar aquests llaços solidaris entre elles perquè se sotmetessin al nou ordre econòmic que estava sorgint i que les necessitava submises.

I aquí és on comença el menyspreu per la xafarderia. Ho explica la pensadora feminista Silvia Federici a "**Bruixes, caça de bruixes i dones**", publicat per Tigre de Paper.

Envejoses

A la mitologia clàssica, la divinitat que representava l'enveja era també una dona, Invidia. Amb el cristianisme, l'enveja es converteix en un pecat capital. I en tota la iconografia se la representa no només com una senyora, sinó com a una senyora vella i lletja, sovint cremada en una foguera.

També els contes infantils estan plens de dones, habitualment madrastrès o germanastres, plenes d'enveja; per exemple, "La Blancaneu" o "La Ventafocs".

Som envejoses no perquè estigui en la nostra naturalesa, sinó perquè ens han imposat un ideal de dona

En aquesta mala fama de l'enveja hi ha una cosa que se'ns explica poc, i és que les dones hem estat, podríem dir, obligades a l'enveja. **Som envejoses no perquè estigui en la nostra naturalesa, sinó perquè ens han imposat un ideal de dona: hem de ser maques, estimades i adorades, tenir èxit, romandre joves sempre, i això, és impossible.**

La crítica literària Marina Porrás ha escrit "**Lenveja**", un llibret publicat per Fragmenta on parla de l'enveja en l'obra i la vida de Mercè Rodoreda, especialment a "**Mirall trencat**" (Club Editor). Porrás cita Rodoreda parlant de l'enveja que ella genera, i diu: "En el fons les persones carregades d'enveja desvetllen en mi una certa quantitat de comprensió i pena."

Males conductores

La neurociència ho desmenteix: no, les dones ni conduïm pitjor ni ens orientem pitjor que els homes. El problema, com tantes vegades, és que els cotxes, les carreteres, estan pensats per als homes.

Tot això ho mostra molt bé un llibre de Caroline Criado, que es titula "**La mujer invisible**" (Seix Barral). Segons ella, i basant-se en diferents estudis, **precisament perquè els cotxes estan dissenyats per homes, en un mateix accident, les dones tenim un 47% més de possibilitats de morir**. És un llibre interessantíssim que mostra com tot, tot, està pensat i dissenyat pels homes, i com això ens dificulta la vida.

Un altre llibre que parla de dones i conducció, tot i que des d'un punt de vista molt diferent, és "**Del viaje como arte. Travesías por España, Francia, Italia y el Mediterráneo**" (La Línea del Horizonte Ediciones), de la novel·lista americana Edith Wharton, autora d'obres tan conegudes com "L'edat de la innocència".

Era una enamorada de viatjar, sobretot en cotxe, perquè deia que el cotxe allibera "del servilisme i les molèsties del ferrocarril (...), i de l'obligació d'acostar-se a cada ciutat per aquestes zones lletges i desolades que crea el tren."

Ploraneres

Les dones plorem més o és que ens n'amaguem menys que els homes? Plorem més o ens fan plorar més? Malgrat que és una acció tan comuna, **el motiu real pel qual plorem encara no és clar.**

Està clar que ho fem per alliberar estrès i emocions. De fet, **les llàgrimes que plorem a causa d'emocions fortes, conegudes com a llàgrimes psicoemocionals, en realitat, són químicament diferents de les que produïm quan tenim pols als ulls o tallem cebes.**

I les llàgrimes emocionals contenen substàncies químiques com l'oxitocina, que potencien aquest efecte desestressant o de trobar consol en plorar. Totes aquestes dades s'exposen al "**Libro de las lágrimas**", de Heather Chrystle, publicat per l'editorial Tránsito.

Però, més enllà d'aquestes explicacions científiques, potser n'hi ha una de més simple sobre la qual ens il·lumina una de les pensadores feministes més importants, bell hooks, especialment en el seu llibre "**La voluntat de canviar. Homes, masculinitat i amor**", publicat en català per Tigre de Paper.

És un llibre preciós i necessari, que ens parla de com el patriarcat perjudica també els homes i explica per què acostar-se al feminisme els beneficiarà també. **bell hooks afirma que el patriarcat obliga els nois a trair-se a si mateixos, a assassinar la seva ànima.**

Potser no podem exigir de sobte que els nois i els homes renunciïn a la masculinitat, reflexiona hooks, però podem demanar-los que transformin el seu significat: "La no violència per sobre de la violència, la pau per sobre de la guerra, la vida per sobre de la mort."

NOTÍCIES   ESPORTS

Corporatiu

Contacta'ns
